

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/27/2026
Identifikačné číslo spisu:	1122010307
Dátum vydania rozhodnutia:	31.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1122010307.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, na verejnom zasadnutí konanom 31. augusta 2026 v Bratislave, v trestnej veci obvineného D. J. pre prečin neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. júla 2019 a iné, o dovolaniach ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a obvineného podaných proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2022, z 22. februára 2023

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2022, z 22. februára 2023

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v neprospech obvineného D. J. a v ustanovení § 41 ods. 3 Trestného zákona v prospech obvineného D. J..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2022, z 22. februára 2023 a z r u š u j e aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Mestskému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

IV. Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného D.M. J. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2022, z 22. februára 2023, právoplatným toho istého dňa, bol obvinený D. J. uznaný za vinného v bodoch 1/ až 3/ z prečinu neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1

Trestného zákona účinného do 31. júla 2019 a v bode 4/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného do 31. júla 2019.

Podstatou skutkov v bodoch 1/ až 3/ bolo neoprávnené obstaranie a použitie platobných kariet viacerých poškodených v rokoch 2016 a 2019. V bode 4/ rozsudku okresný súd zahrnul do jedného pokračovacieho zločinu krádeže viacero čiastkových útokov, a to odcudzenie motorového vozidla Mercedes-Benz ML350 Bluetec v čase od 1. januára 2019 do 2. januára 2019, odcudzenie bicykla Kellys v čase od 1. apríla 2019 do 2. apríla 2019, odcudzenie bicykla CUBE 2. mája 2019 a odcudzenie bicykla Specialized 13. júla 2019. Celková škoda bola v rozsudku vyčíslená sumou 29.776,67 eur.

Za skutok v bode 1/ okresný súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože za dostatočný považoval trest uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/94/2017, z 8. júna 2017, právoplatným 12. júla 2017, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky, ktorého výkon bol nariadený 11. februára 2020.

Za skutky v bodoch 2/ až 4/ okresný súd podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam uložil obvinenému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 7 mesiacov. Na výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 11T/9/2021, zo 4. augusta 2021, právoplatnom 21. apríla 2022, a v rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/46/2021, z 27. januára 2022, právoplatnom 12. februára 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce.

Proti tomuto rozsudku podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky na podnet JUDr. Romana Fitta, predsedu Mestského súdu Bratislava I, dovolanie v prospech i neprospech obvineného D. J. podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku, a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku [rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť].

Minister spravodlivosti v dovolaní namietal, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2022, bol porušený zákon v ustanoveniach § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v neprospech obvineného a v ustanovení § 41 ods. 3 Trestného zákona v jeho prospech. Podľa dovolania okresný súd nesprávne uložil súhrnný trest a duplicitne zrušil výrok o treste, ktorý bol v dôsledku predchádzajúceho ukladania súhrnného trestu už zahrnutý do iného právoplatného rozhodnutia.

Minister spravodlivosti poukázal najmä na to, že obvinený je v súčasnosti vo výkone trestu vo veci Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2022, s predpokladaným dátumom prepustenia 13. mája 2026, a následne má vykonať trest vo výmere 18 mesiacov vo veci Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/112/2021. Podľa ministra je zrejmé, že ten istý rozsudok bol pri ukladaní súhrnného trestu zrušený vo výroku o treste duplicitne, čo je v rozpore so zásadou ne bis in idem.

Dovolateľ ďalej uviedol, že za trestný čin spáchaný 8. mája 2019 vo veci Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 11T/9/2021, bol obvinený trestne postihnutý dvakrát, keďže trest za tento skutok bol zahrnutý v súhrnnom treste vo veci Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/112/2021, a následne aj vo veci Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2022.

Pre úplnosť minister spravodlivosti zdôraznil aj ďalšie pochybenie v časovej osi zbiehajúcej sa trestnej činnosti. Vo veci sp. zn. 3T/112/2021 nemal byť podľa neho ukladaný súhrnný trest k rozhodnutiu vo veci sp. zn. 11T/9/2021, pretože medzi skutkami spáchanými 20. februára 2019 a 8. mája 2019 došlo k prerušeniu súbehu rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/18/2019, z 15. marca 2019. Z časovej osi podľa dovolania vyplývalo, že vo veci sp. zn. 3T/112/2021 mal byť ukladaný súhrnný trest k veciam sp. zn. 0T/18/2019 a sp. zn. 6T/44/2020.

Vo vzťahu k napadnutému rozsudku minister spravodlivosti uviedol, že Okresný súd Bratislava I mal vo veci sp. zn. 10T/11/2022 ukladať tri samostatné súhrnné tresty, resp. v prípade prvého skutku upustiť

od ich uloženia tak, ako to urobil. Zároveň mal samostatne posúdiť skutok spáchaný 1. januára 2019, ktorý nemal byť zahrnutý do pokračovacieho trestného činu, a pri ukladaní trestu zrušiť výroky o treste v rozhodnutiach súvisiacich s touto časovou vetvou trestnej činnosti. Podľa ministra súčasné zahrnutie skutku z 1. januára 2019 do pokračovacieho trestného činu viedlo aj k porušeniu zákona v prospech obvineného, pretože nesprávne aplikovalo mechanizmus spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona.

Minister spravodlivosti preto navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2022, z 22. februára 2023, ako aj obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Mestskému súdu Bratislava I, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu ministra spravodlivosti sa vyjadrila okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I. Uviedla, že sa v plnej miere stotožňuje s dôvodmi dovolania ministra spravodlivosti a s jeho právnou argumentáciou. Prokurátorka zopakovala, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2022, bol obvinený v bodoch 1/ až 3/ uznaný za vinného z prečinu podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. júla 2019 a v bode 4/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného do 31. júla 2019. Zároveň poukázala na to, že okresný súd zrušil výroky o treste v rozhodnutiach Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 11T/9/2021 a Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/46/2021. Navrhla, aby najvyšší súd dovolaniu vyhovel a postupoval podľa § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto rozsudku a súčasne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/112/2021, zo 7. februára 2023 podal dovolanie aj obvinený, a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku [bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa].

Obvinený v dovolaní uviedol v podstate to, že v čase vyhlasovania rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/11/2022 už bolo dva týždne po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/112/2021, zo 7. februára 2023, a preto mal Okresný súd Bratislava I zohľadniť aj tento rozsudok a uložiť súhrnný trest. Vzhľadom na to, že nebol zohľadnený uvedený rozsudok, došlo zároveň k zdvojenému zrušeniu rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 11T/9/2021, zo 4. augusta 2021, ktorý bol zrušený oboma dovolaniami napádanými rozsudkami. Na základe toho obvinený uviedol, že nedodržaním zásad na ukládanie súhrnného trestu v zmysle § 42 Trestného zákona bol porušený zákon a "odpykávaním" samostatných trestov udelených oboma rozsudkami vydanými po sebe boli uložené tresty mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) predovšetkým skúmal, či obvineným podané dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti a či je prípustné a dospel k záveru, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť, nakoľko je zjavné, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 373 Trestného poriadku.

Podľa § 373 ods. 1 Trestného poriadku obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 373 ods. 3 Trestného poriadku ak obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 podali dovolanie inak ako prostredníctvom obhajcu, súd, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, poučí dovolateľa podľa odsekov 1 a 2 a nasledujúcej vety a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku s tým, že ak táto lehota márne uplynie, predloží vec na ďalšie konanie dovolaciemu súdu. Ak však obvinený v lehote podľa predchádzajúcej vety preukáže, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby, ustanoví mu obhajcu predseda senátu súdu, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku ak podanie nie je úplné, alebo má iné odstrániteľné chyby, predseda senátu vyzve osobu oprávnenú podať dovolanie alebo obhajcu obvineného, aby tieto nedostatky odstránil. Predseda senátu zároveň určí primeranú lehotu na ich odstránenie. Ustanovenie § 311 ods. 3 platí primerane.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1.

Z predloženého spisu v podstate vyplýva, že obvinený po ustanovení obhajcu (č. l. 1361) nepodal dovolanie prostredníctvom tohto obhajcu, napriek tomu, že ho súd prvého stupňa na to riadnym spôsobom vyzval (č. l. 1362), ako aj vzhľadom na to, že ustanovený obhajca nahliadol 16. marca 2026 a 20. marca 2026 do spisu.

V zmysle ustálenej judikatúry (R 23/2020) ak obvinený alebo niektorá z osôb uvedených v § 369 ods. 5 Trestného poriadku podajú dovolanie v rozpore s § 373 ods. 1 Trestného poriadku inak ako prostredníctvom obhajcu, je tento nedostatok odstrániteľný len v rámci konania na súde prvého stupňa, ktoré predchádza predloženiu veci dovolaciemu súdu (§ 376 Trestného poriadku). Vyplýva to zo znenia ustanovenia § 373 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého povinnosť poučiť a vyzvať dovolateľa na odstránenie tohto nedostatku v určenej lehote prináleží súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni, pričom ustanoviť obhajcu v takýchto prípadoch môže iba predseda senátu súdu prvého stupňa, a to len vtedy, ak obvinený preukáže, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby. Riadne splnenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 373 ods. 3 Trestného poriadku prvostupňovým súdom ex lege nahrádza postup dovolacieho súdu podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku. Na odmietnutie dovolania podaného obvineným, resp. niektorou z osôb uvedených v § 369 ods. 5 Trestného poriadku, podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku z dôvodu, že toto nie je podané prostredníctvom obhajcu, tak nie je predchádzajúci postup podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku potrebný.

S ohľadom na skutočnosť, že obvinený v konaní pred Mestským súdom Bratislava I nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu po predchádzajúcom zákonnom poučení a upozornení na tento nedostatok, najvyšší súd už nepostupoval podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Možno uzatvoriť, že nakoľko obvinený nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu, nespĺnil tak podmienku pre podanie dovolania uvedenú v § 373 ods. 1 Trestného poriadku. Táto právna skutočnosť súčasne predstavuje neodstrániteľnú chybu konania, kedy navyše nebolo potrebné postupovať výzvou podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd ustálil, že v danom prípade nebola splnená základná podmienka na podanie dovolania obvineného. Preto nezostalo najvyššiemu súdu nič iné, ako dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

+ + +

Najvyšší súd ďalej zistil, že dovolanie ministra spravodlivosti bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku), osobou oprávnenou na podanie dovolania (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a že podané dovolanie spĺňa obligatórne náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

Nezistiac dôvody pre odmietnutie dovolania ministra spravodlivosti podľa § 382 Trestného poriadku najvyšší súd viazaný jeho dôvodmi (§ 385 ods. 1 Trestného poriadku) následne preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, voči ktorému podal minister spravodlivosti dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie

ministra spravodlivosti je dôvodné.

Najvyšší súd poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, pričom nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

V porovnaní s dôvodmi, ktoré opodstatňujú podanie odvolania, sú dovolacie dôvody koncipované podstatne užšie. Je tomu tak z dôvodu, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Právoplatnosť súdneho rozhodnutia v sebe poníma jeho faktickú nezmeniteľnosť (formálna právoplatnosť) a záväznosť (materiálna právoplatnosť). Preto sú možnosti podania dovolania - vrátane dovolacích dôvodov - striktné obmedzené, aby sa potenciálne „širokým“ uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala v rámci konania pred dovolacím súdom ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako ďalšie odvolanie.

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Ustálenie záveru o naplnení, či nenaplnení znakov skutkovej podstaty trestného činu vždy podlieha rozboru dôkaznej situácie a okolností prípadu, pričom postup podľa § 119 ods. 1 Trestného poriadku (čo je tak isto kategória procesného práva) ukladá povinnosť dokazovať v trestnom konaní najmä:

- a) či sa stal skutok a či má znaky trestného činu,
- b) kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok,
- c) závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania,
- d) osobné pomery páchatel'a v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu a uloženie ochranného opatrenia a iné rozhodnutia,
- e) následok a výšku škody spôsobenú trestným činom,
- f) príjmy z trestnej činnosti a prostriedky na jej spáchanie, ich umiestnenie, povahu, stav a cenu.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávného ustanovenia sa rozumie posúdenie trestnosti činu a tiež uloženie trestu v rozpore s § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť (§ 24 - krajná núdza, § 25 - nutná obrana, § 26 - oprávnené použitie zbrane, § 27 - dovolené riziko, § 28 - výkon práva a povinnosti, § 29 - súhlas poškodeného, § 30 Trestného zákona - plnenie úlohy agenta), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Trestného zákona - premlčanie trestného stíhania), resp. chybné rozhodnutia súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona), trestu odňatia slobody na doživotie (§ 47 a nasl. Trestného zákona) a pod..

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávného ustanovenia je teda aj nesprávny postup súdu pri ukladaní úhrnného, súhrnného alebo spoločného trestu, najmä ak súd nerešpektuje podmienky ustanovení § 41 a § 42 Trestného zákona. Práve takúto vadu namietla minister spravodlivosti v posudzovanej veci.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchateľa za ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok už bol odsúdený, zruší v skoršom rozsudku výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky majúce vo výroku o vine podklad, a uloží spoločný trest za pokračovací trestný čin. Predpokladom takého postupu je správna identifikácia pokračovacieho trestného činu a jeho jednotlivých čiastkových útokov.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že rozhodovanie o súhrnnom, resp. spoločnom treste predpokladá presné určenie časovej osi trestnej činnosti a právoplatných rozhodnutí, ktoré mohli alebo nemohli prerušiť súbeh. Súd musí zistiť nielen to, ktoré výroky o treste formálne existujú, ale aj to, či už neboli skôr zrušené, resp. či už neboli zahrnuté do iného súhrnného alebo spoločného trestu.

V posudzovanej veci táto požiadavka splnená nebola. Z obsahu dovolania, napadnutého rozsudku a vyjadrenia prokurátorky vyplýva, že okresný súd vo veci sp. zn. 10T/11/2022 zrušil výroky o treste v rozhodnutiach sp. zn. 11T/9/2021 a 6T/46/2021 bez toho, aby dôsledne vyhodnotil ich vzťah k ďalším rozhodnutiam obvineného, najmä k veci sp. zn. 3T/112/2021. Predmetné pochybenie najvyšší súd vyhodnotil ako porušenie zákona v neprospech obvineného.

Ak bol trest za skutok z 8. mája 2019 vo veci sp. zn. 11T/9/2021 zahrnutý už v súhrnnom treste uloženom vo veci sp. zn. 3T/112/2021 a následne bol ten istý výrok o treste zahrnutý aj do súhrnného trestu vo veci sp. zn. 10T/11/2022, ide o nezákonné zdvojenie trestnoprávnych následkov. Takýto postup je v rozpore s mechanizmom § 42 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona, pretože súhrnný trest má nahrádzať skorší trest v presne vymedzenom rozsahu, nie vytvárať paralelné alebo opakované zahrnutie toho istého trestu do viacerých rozhodnutí.

Najvyšší súd zároveň prisvedčil dovolacej námietke, že skutok spáchaný v čase od 1. januára 2019 do 2. januára 2019 nemal byť bez ďalšieho zahrnutý do jedného pokračovacieho zločinu krádeže spolu so skutkami spáchanými v apríli, máji a júli 2019, pretože z odpisu registra trestov a vyžiadaných súvisiacich spisov zistil, že medzi relevantnými skutkami došlo k prerušeniu súbehu skorším odsudzujúcim rozhodnutím (rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/18/2019, z 15. marca 2019). Nesprávne vytvorenie pokračovacieho trestného činu sa následne premieta do nesprávnej aplikácie § 41 ods. 3 Trestného zákona a do nesprávneho určenia, či má byť ukladaný spoločný trest, súhrnný trest alebo viac samostatných súhrnných trestov, čo najvyšší súd vyhodnotil ako porušenie zákona v prospech obvineného.

Najvyšší súd dodáva, že v dôsledku prerušenia súbehu rozhodnutím, sp. zn. 0T/18/2019, je nesprávne uloženie súhrnného trestu aj vo veci, sp. zn. 3T/112/2021, a preto mal súd ukladať tri tresty.

Najvyšší súd v prvom rade konštatuje, že vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 1/ došlo k nesprávnemu postupu pri ukladaní súhrnného trestu. Keďže však okresný súd od súhrnného trestu upustil, nepovažoval najvyšší súd za potrebné uvedené pochybenie ďalej rozvádzať ani naň osobitne reagovať.

Vo vzťahu ku skutkom uvedeným v bodoch 2/ až 4/ najvyšší súd uvádza, že v dôsledku prerušenia

súbehu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/18/2019, z 15. marca 2019, nemohol byť skutok z 1. januára 2019 uvedený v bode 2/ zahrnutý do pokračovacieho trestného činu spolu so skutkami uvedenými v bodoch 3/ a 4/.

Najvyšší súd ďalej konštatuje, že skutok v bode 2/ je vo viacčinnom súbehu so skutkom z 20. januára 2019 v rozsudku sp. zn. 6T/44/2020, so skutkom z 20. februára 2019 v rozsudku sp. zn. 3T/112/2021 aj so skutkom z 27. februára 2019 v rozsudku sp. zn. 0T/18/2019, a preto mal súd ukladať k týmto skutkom súhrnný trest.

Napokon za skutky uvedené v bodoch 3/ a 4/, ktoré tvoria pokračovací trestný čin, mal byť uložený spoločný trest vo vzťahu ku skutku z 22. apríla 2019 v rozsudku sp. zn. 6T/46/2021 a ku skutku z 8. mája 2019 v rozsudku sp. zn. 11T/9/2021.

Z týchto dôvodov najvyšší súd konštatuje, že napadnutý rozsudok je založený na nesprávnom použití hmotnoprávnych ustanovení o ukladaní súhrnného a spoločného trestu. Váda nie je len otázkou primeranosti alebo výmery trestu. Ide o zákonnosť samotného výroku o treste a v časti pokračovacieho trestného činu aj o zákonnosť právneho posúdenia rozsahu pokračovania, preto nepostačuje zrušenie rozsudku iba vo výroku o treste.

V ďalšom konaní bude úlohou Mestského súdu Bratislava I opätovne zistiť a presne usporiadať všetky relevantné rozhodnutia obvineného D. J., ich právoplatnosť, dátumy spáchania jednotlivých skutkov, prípadný zánik trestnosti činu a účinky skorších odsudzujúcich rozhodnutí na trvanie súbehu. Následne bude musieť samostatne posúdiť, ktoré skutky patria do ktorej časovej vetvy zbiehajúcej sa trestnej činnosti, ktoré rozhodnutia majú byť pri ukladaní súhrnného trestu zrušené podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona a či sú splnené podmienky spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona.

Súd prvého stupňa bude pritom viazaný právnym názorom najvyššieho súdu (§ 391 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň bude povinný dbať na to, aby nový výrok nevedol k duplicitnému postihu za ten istý skutok ani k opomenutiu trestov, ktoré majú byť zákonným spôsobom zahrnuté do príslušného súhrnného trestu.

Nakoľko obvinený D. J. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu nebol uložený pôvodným rozsudkom (trest mu bol uložený rozsudkom Mestského súdu Bratislava II, sp. zn. B2-3T/112/2021, zo 7. februára 2023, právoplatného 23. februára 2023), dovolací súd nerozhodoval o väzbe v zmysle § 380 ods. 2 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.